

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 256 / IV legislatura / Setè període

Divendres, 24 de febrer de 1995

Comissió de Política Territorial

Presidència de la Il·lustre Sra. Rosa Martí i Conill

Sessió núm. 43

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i cinc minuts.

Proposició no de llei sobre la pavimentació de la carretera de Permanyer (Bages) a Sant Bartomeu del Grau (Osona) (Reg. 22596) (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6237).

Posició dels grups: Sr. Farrés (IC) (p. 6237), Sr. Noguer (S) (p. 6237) i Sr. Iglesias (CiU) (p. 6237).

Votació: *rebutjada per 4 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 6238).

Proposició no de llei sobre la millora de la il·luminació als túnels de la carretera N-152, al Figaró (Vallès Oriental) (Reg. 22628) (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Noguer (S) (p. 6238).

Posició dels grups: Sr. Farrés (IC) (p. 6238), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6238) i Sr. Casadesús (CiU) (p. 6238).

Votació: *rebutjada per 5 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 6239).

Proposició no de llei sobre la regulació de l'extracció de minerals i fòssils a Catalunya (Reg. 22636) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6239).

Posició dels grups: Sr. Farrés (IC) (p. 6239), Sr. Manuel Nadal (S) (p. 6240) i Sr. Busquets (CiU) (p. 6240).

Votació: *rebutjada per 4 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 6240).

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un projecte de tractament integral del tram final del riu Francolí (Reg. 22638) (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC). *Tot seguit, n'anuncia la retirada* (p. 6240).

Proposició no de llei sobre la declaració de reserva natural parcial del turó del Marquès i del meandre del riu Llobregat, al terme municipal de Castellbell i el Vilar (Bages) i la inclusió d'aquesta en el parc natural de la muntanya de Montserrat (Reg. 22639) (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6241).

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: Sr. Iglesias (CiU) (p. 6241).

Posició dels grups no esmenants: Sr. Farrés (IC) (p. 6242) i Sr. Manuel Nadal (S) (p. 6242).

Posició del grup presentant: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6242).

Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 6242).

Proposició no de llei sobre la inclusió en el Pla d'espais d'interès natural (PEIN) dels espais d'interès geològic de Catalunya (Reg. 22704) (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6242).

Posició dels grups: Sr. Farrés (IC) (p. 6243), Sr. Manuel Nadal (S) (p. 6243) i Sr. Busquets (CiU) (p. 6243).

Votació: *rebutjada per 5 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció* (p. 6243).

Proposició no de llei sobre els criteris de disseny, construcció i impacte ambiental del projecte de reconstrucció del pont d'accés a Maspujols (Baix Camp) (Reg. 22806) (Punt setè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6244).

Posició dels grups: Sra. Montserrat (P) (p. 6244), Sr. Farrés (IC) (p. 6244), Sr. Manuel Nadal (S) (p. 6244) i Sr. Gilabert (CiU) (p. 6245).

Votació: *rebutjada per 3 vots a favor, 12 en contra i 3 abstencions* (p. 6245).

Proposició no de llei sobre els estudis tècnics que s'apliquen en els projectes i en l'execució de totes les obres d'infraestructura (Reg. 22807) (Punt vuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6245).

Posició dels grups: Sra. Montserrat (P) (p. 6246), Sr. Farrés (IC) (p. 6246), Sr. Manuel Nadal (S) (p. 6246) i Sr. Gilabert (CiU) (p. 6247).

Votació: *rebutjada per 5 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció* (p. 6247).

Proposicions no de llei sobre la instal·lació de lavabos a les estacions de Renfe a Barcelona (Reg. 23239) i sobre la regulació de l'ús del topònim Anoia en les estacions de Renfe (Reg. 23817) (Punts novè i desè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sra. Montserrat (P) (p. 6247).

Posició dels grups: Sr. Farrés (IC) (p. 6248), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6249), Sr. Manuel Nadal (S) (p. 6249), Sr. Vila i Giró (CiU) (p. 6249) i Sr. Esteve i Figueras (CiU) (p. 6249).

La Sra. Montserrat (P) intervé per contradiccions (p. 6250).

Votació de la primera Proposició no de llei: *rebutjada per 5 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció* (p. 6250).

Votació de la segona Proposició no de llei: *aprovada per unanimitat* (p. 6250).

Proposició no de llei sobre la substitució d'un rètol situat a la sortida de l'autopista A-2 de Molins de Rei (Reg. 23818) (Punt onzè de l'ordre del dia.)

Presentació: Sra. Montserrat (P) (p. 6250).

Posició dels grups: Sr. Farrés (IC) (p. 6250), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 6250), Sr. Manuel Nadal (S) (p. 6250) i Sr. Esteve i Figueras (CiU) (p. 6250).

Votació: *rebutjada per 5 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció* (p. 6251).

El debat del punt onzè de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a dos quarts de dotze del matí i deu minuts.

SESSIÓ NÚM. 43 DE LA COMISSIÓ DE POLÍTICA TERRITORIAL

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i cinc minuts. Presideix la Sra. Martí i Conill, acompanyada del vice-president, Sr. Gavín, i del secretari, Sr. Espadaler. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Muro.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Busquets, Sr. Esteve i Figueras (en substitució del Sr. Capdeferro), Sr. Casadesús, Sr. Codina, Sr. Cuatrecasas, Sr. Gilabert, Sr. Grau, Sr. Iglesias, Sr. Micaló, Sr. Moliner, Sr. Vila i Giró (en substitució de la Sra. Raurell) i Sr. Roig, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Noguer (en substitució del Sr. Corbacho), Sr. Madueño i Sr. Manuel Nadal, pel G. Socialista; Sr. Puigcercós (en substitució del Sr. Portabella), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Farrés, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya, i Sra. Montserrat, pel G. P. Popular.

(El vice-president, en absència momentània de la presidenta, dirigeix el debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT: Comença la sessió.

Per tal que l'horari de la Comissió no excedeixi dels límits que serien raonables, comencem aquesta sessió.

Proposició no de llei sobre la pavimentació de la carretera de Permanyer (Bages) a Sant Bartomeu del Grau (Osona)

El primer punt de l'ordre del dia: el de la Proposició no de llei sobre la pavimentació de la carretera de Permanyer, al Bages, a Sant Bartomeu de Grau, al Lluçanès –Osona–, presentada pel diputat senyor Salvador Morera, del Grup d'Esquerra Republicana, i altres diputats del mateix Grup. Té la paraula per defensar-la el senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. El Grup d'Esquerra Republicana ha presentat aquesta Proposició no de llei bàsicament per un fet: som conscients que a la Comissió de Política Territorial es parla de grans eixos, de grans estructures viàries, però a voltes també hem de parlar d'aquelles carreteres, aquelles petites carreteres que milloren la interconnectivitat, tant comarcal com, en aquest cas, municipal.

Actualment existeix la carretera, que és sense asfaltar i és una carretera que està molt utilitzada, que uneix la població de Sant Bartomeu de Grau, a la comarca d'Osona, amb la comarcal 154, de Vic a Gironella, concretament, per situar-nos just abans d'arribar a Olost. Aquesta via, que rep el nom de carretera de les Ferreres, està sent molt utilitzada per totes aquelles persones que volen estalviar-se de donar la volta per Vic o per Perafita.

Com sigui que està sent molt utilitzada i que actualment està en un estat gairebé deplorable, el Grup d'Esquerra Republicana presentem la següent Proposició no de llei, que

constaria, bàsicament, de l'intent d'arreglar i millorar la pavimentació d'aquest sòl. Entenem que és la carretera que va –ho repeteixo– de Sant Bartomeu de Grau i que connecta amb la comarcal 154, té un trànsit rodat molt elevat, està sent una de les carreteres utilitzades per a connectar diferents municipis i per a estalviar –diguem-ne– els embussos, en aquest cas, que es poden provocar al pas pel mig de la ciutat –en aquest cas, del municipi de Vic– i entenem, doncs, que fóra necessària la millora de pavimentació d'aquesta carretera, per dues raons. U, perquè milloraria la densitat, seria més fluida; dos, perquè milloraria les quotes de seguretat, i sobretot també perquè té una funció –ho repeteixo–, no només per aquest trajecte en sí, sinó que millora i buida –diguem-ne– el trànsit de la concentració que es pot produir en el cas d'aquests municipis.

Per aquesta raó, el Grup d'Esquerra presenta aquesta Proposició no de llei. Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Per posicionar-se, si ho creu convenient, el senyor Antoni Farrés té la paraula.

El Sr. FARRÉS: Gràcies, senyor president. Molt breument: simplement anunciar el meu vot favorable.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies. Pel Grup Socialista, el diputat senyor Noguer té la paraula.

(La presidenta s'incorpora al seu lloc.)

El Sr. NOGUER: Gràcies, senyor president. Efectivament, aquesta és la carretera que els que som de la zona coneixem prou bé, que és prou utilitzada, especialment pels veïns d'aquests municipis del Lluçanès, que intercomunica diferents pobles del Lluçanès estalviant una volta considerable per als que així no ho fan. Per tant, és una carretera que fa molts i molts anys que està feta, que s'hi passa, i que, en canvi, no ha estat mai pavimentada ni ha estat mai asfaltada, i realment fins i tot, doncs, resulta estrany que després de tants anys d'existir la carretera i de ser utilitzada no s'hagi ni tan sols pavimentat. És per això que entenem, doncs, que seria convenient i necessària una pavimentació d'aquesta carretera i un arranjament, i, per tant, el nostre vot serà favorable en bé dels que la utilitzen, en bé, bàsicament, dels veïns de la zona del Lluçanès.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Noguer. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el diputat senyor Iglesias.

El Sr. IGLESIAS: Moltes gràcies, senyora presidenta. El nostre Grup, i el Departament de Política Territorial, coincideix també amb l'exposició de motius del grup proponent, però, com les senyores i els senyors diputats saben, també existeixen aquells plans zonals, de les zones de muntanya –concretament, aquesta zona està dintre del Pla zonal de Montseny-Guilleries-Lluçanès–, i en l'última reunió, a mitjans de l'any 94, que va tenir el Departament de Política amb els ens locals de la zona de Montseny-Guilleries-Lluçanès, es va incloure l'actuació de condicionament d'aquest camí en un avantprojecte i memòria valorada d'un pressupost d'uns 200 milions de pessetes.

En tot cas, l'execució d'aquesta obra està dintre del marc de possibilitats pressupostàries del conjunt d'actuacions en aquesta zona de muntanya, i que, en tot cas, també d'acord amb el Pla zonal, la previsió és que es farà, i es farà abans del seu termini horitzó del Pla de carreteres. Per tant, hi ha la previsió del camí, coincideix amb la necessitat de l'asfaltat, i ha la inclusió de l'asfaltat amb un pressupost de 200 milions dintre d'aquest Pla zonal, i que la periodicitat de la inversió es farà també d'acord amb el ens locals de la zona i el Departament de Política Territorial.

En aquest sentit, no podem donar suport a una cosa que ja està en marxa i prevista. Per tant, el nostre vot no serà favorable.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Iglesias.

Doncs, sotmetem a votació aquesta Proposició no de llei sobre la pavimentació de la carretera de Permanyer a Sant Bartomeu del Grau.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Proposició no de llei sobre la millora de la il·luminació als túnels de la carretera N-152, al Figaró (Vallès Oriental)

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la millora de la il·luminació dels túnels de la carretera nacional 152, al Figaró, que presenta el Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Noguer.

El Sr. NOGUER: Gràcies, senyora presidenta. Aquesta Proposició no de llei va en l'objectiu de millorar la seguretat de la carretera, millorar la seguretat d'aquells túnels. Quan es va fer el desdoblament de la nacional 152, al seu pas pel Figaró –fa uns set o vuit anys–, doncs, es van fer dos túnels que van restar molt de temps sense il·luminar, i finalment, el 89-90 es va procedir a una pseudo-il·luminació –podríem dir, senyor vice-president, que vostè, que hi passa també tot sovint, com jo, estarà d'acord amb mi–, una il·luminació en tot cas deficient o no prou suficient amb els paràmetres que avui dia s'utilitzen als túnels i a les carreteres que fa la mateixa Direcció General de Carreteres, la mateixa Generalitat, i en tenim bons exemples en el tram que darrerament s'ha inaugurat de l'eix transversal, també a la comarca d'Osona, on hi ha tres túnels molt ben il·luminats, per cert.

En tot cas, el que pretén aquesta Proposició no de llei és millorar aquesta il·luminació, que és realment deficient. Pocs dies abans de la presentació d'aquesta Proposició no de llei hi va haver un greu accident a dins dels túnels, jo diria que originat bàsicament per la qüestió de la il·luminació. I per tant, el que pretén aquesta Proposició no de llei és millorar la seguretat, millorar la il·luminació i arribar a evitar en tot el

possible la possibilitat que, per una manca d'il·luminació, hi hagi més accidents a l'interior d'aquests túnels. No val a dir que ja..., si es vol fer, si la Direcció General de Carreteres ho té previst enguany, doncs, votin a favor, perquè així serà reblar el clau.

Per tant, com que el punt número 2 –té dos punts aquesta Proposició no de llei–, el punt número 2 d'alguna manera ja queda desfasat en el temps, perquè quan va ser presentada, al mes d'octubre, doncs, sí que tenia sentit, però ara, al mes de febrer, a finals de febrer, ja no tant, retirarem el punt número 2, perquè estem segurs que, a més, la Direcció General de Carreteres té partida suficient per poder-ho fer, per poder fer aquests tipus d'obres, i per tant, mantindrem el punt número 1, que és el de millorar, augmentar i rehabilitar la il·luminació dels túnels existents a la nacional 152, al seu pas pel Figaró.

Per tot això, demanaria el vot favorable dels grups presents a aquest punt número 1.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Noguer. Aquesta Mesa entén, per tant, que vostè retira el punt número 2, no, senyor Noguer? Bé, doncs, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Gràcies. També per anunciar el vot favorable.

La Sra. PRESIDENTA: Gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyora presidenta. El Grup d'Esquerra votarà a favor per totes les raons esmentades, i sobretot per assenyalar, des del nostre punt de vista, que la manca d'il·luminació en aquests túnels és altament perillosa, sobretot a partir del moment que es va fer l'autovia, és a dir, la velocitat adquirida en aquell moment és molt alta i moltes vegades ha provocat, fins i tot, embussos els caps de setmana, i això provoca que aquesta manca de visibilitat sigui altament perillosa.

Per aquestes raons i les esmentades anteriorment pel Grup Socialista, el Grup d'Esquerra votarà a favor.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Casadesús.

El Sr. CASADESÚS: Sí, gràcies, senyora presidenta. El senyor Noguer és un usuari habitual d'aquesta carretera, la nacional 152 –el senyor Espadaler ho ha dit també–, i jo mateix, no? Per tant, vol dir que aquestes insuficiències que el senyor Noguer detectava també, doncs, les hem palesat tant el senyor Espadaler com jo mateix. El que passa és que hi ha una diferència entre els grups parlamentaris, doncs, que donen suport al Govern i els que no l'hi donen, i és que és més fàcil que els que no li donen suport facin ús –que és ben legal– de les proposicions no de llei per defensar un tema; el senyor Espadaler i jo mateix, doncs, ho fem –i ho vam fer al seu moment– anant a veure el director general de Carreteres, a primers d'octubre. Per tant, doncs, en aquests moments

ens consta que el projecte s'està redactant i, com ha dit molt bé el senyor Noguer, doncs, les obres corresponents s'executaran amb càrrec al Pressupost de l'any 95.

Per aquesta raó, doncs, el nostre Grup Parlamentari no donarem suport a la Proposició no de llei.

Gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Casadesús.

Sotmetem, doncs, a votació la primera part, el punt número 1, de la Proposició no de llei sobre la millora de la il·luminació dels túnels de la carretera nacional 152, al Figaró.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest primer punt de la Proposició no de llei ha estat rebutjat per 5 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Proposició no de llei sobre la regulació de l'extracció de minerals i fòssils a Catalunya

Passem ara al punt número 3 de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la regulació de l'extracció de minerals i fòssils a Catalunya, que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i que, per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyora presidenta. A Catalunya existeixen abundants espais d'interès geològic en virtut de la seva mineralogia o paleontologia. Les característiques d'algun d'aquests indrets fan que siguin exemples d'interès científic mundial. Molts d'altres presenten interessants característiques didàctiques per explicar la nostra història geològica o la història minera de Catalunya.

Darrerament ha augmentat al nostre país l'interès pels minerals i fòssils, aspecte del qual cal congratular-se des d'un punt de vista cultural, però que comporta l'existència de nous riscos, com l'increment de les activitats sense control de grups organitzats, degudament legalitzats, de col·leccionistes de minerals i de fòssils. Paral·lelament, en els darrers deu anys s'han multiplicat els comerços que es dediquen a la venda d'objectes geològics. En principi, aquesta activitat no hauria de suposar cap perill si els col·lectius implicats estiguessin sensibilitzats de la necessitat de trobar un equilibri entre l'explotació i el respecte a l'entorn.

Tanmateix, el marcat caràcter competitiu que ha adquirit bona part dels col·leccionistes fa que la destrucció i l'esmicolament de zones d'interès representi una amenaça per a la continuïtat de valuosíssims afloraments. Cal tenir en compte que en altres països els col·lectius de col·leccionistes estan federats amb els òrgans científics i comuniquen els seus descobriments als centres públics d'investigació, els quals decideixen si l'aflorament pot ser portat pels col·leccionistes directament, si cal un estudi científic previ o si el jaciment ha de quedar preservat íntegrament. En qualsevol cas, la millor peça que es pugui extreure va als museus públics, els

quals, en contrapartida, han de posar el nom del descobridor i del recol·lector. Com a gratificació addicional, els afeccionats reben cursos de formació permanent per part d'universitats. D'aquesta manera, els col·leccionistes són els principals agents implicats en l'explotació sostenible del jaciment.

El motiu bàsic d'aquesta Proposició no de llei és que actualment a Catalunya no existeix cap regulació per a l'extracció de minerals i fòssils. Aquest fet ha comportat que durant els darrers anys s'hagi malmès per sempre una part important i significativa del patrimoni geològic del nostre país. Per aquesta raó, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya demana el vot afirmatiu per a una Proposició no de llei que insti el Govern a regular les activitats dels grups de col·leccionistes de minerals i fòssils, per tal de salvaguardar el patrimoni geològic de Catalunya dins de l'actual legislatura.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Gràcies, senyora presidenta. És cert que en el nostre país —com en altres, però en el nostre també— l'activitat dels aficionats als aspectes geològics i en el tema de la recollecció de fòssils ha donat o ha sigut origen d'importantes col·leccions, que a la seva vegada s'han incorporat, en moltes ocasions, a museus i que han servit d'instrument pedagògic o d'explicació, vull dir, doncs, a la gent de les escoles. I per tant, l'activitat d'aquests aficionats, normalment lligats a institucions o museus locals o comarcals, ha estat una aportació cultural important. És veritat que darrerament, o des de fa uns anys, això ha adquirit un aspecte comercial que ha desvirtuat totalment aquest primer esperit que hi havia.

En conèixer aquesta Proposició no de llei, aquest diputat va entrar en contacte amb l'Institut Miquel Crusafont, de Sabadell, que depèn de la Diputació de Barcelona —per aquesta i per una altra proposició de què després parlarem—, per veure, més enllà de les opinions polítiques, quina opinió, des del punt de vista científic, mereixia la proposta que avui ens presenta Esquerra Republicana de Catalunya. La seva opinió és favorable a aquesta necessitat de regular-ho, perquè, efectivament, hi han molts jaciments que es malmeten per no haver-hi uns mínims nivells de protecció. Hi ha algun dubte sobre de qui hauria de dependre, si de Patrimoni Natural o bé si de la Conselleria de Cultura, però sí que és necessària una tutela, una ordenació d'aquestes activitats.

No es tracta pas de prohibir, vull dir, la possibilitat de recolleccionar o de localitzar fòssils, sinó que es tractaria que l'aspecte comercial no malmetés els aspectes científics, els aspectes d'enriquiment de la proposta museística que avui tenim aquí a Catalunya. Jo per això els demanaria que, més enllà que aquesta iniciativa l'hagi pres un o altre grup polític diferent al de la majoria, no fos obstacle avui perquè vostès hi poguessin votar favorablement. Jo mateix, ja veuen, vull dir, que tinc un cert interès a defensar-ho més enllà que cor-

respongui a un altre grup; el que li vull reconèixer, doncs, és que ha estat una molt bona iniciativa i que jo crec..., i jo crec que, precisament, per la tradició que hi ha aquí, a casa nostra; i més concretament a través de l'Institut Miquel Crusafont, valdria la pena, doncs, fer aquest pas; òbviament nosaltres hi votarem favorablement.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, per anunciar que hi votarem favorablement.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Busquets.

El Sr. BUSQUETS: Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, entenem que no poden tenir el mateix tractament els minerals i els fòssils; per tant, cal diferenciar-los. Els minerals han d'estar regulats per una normativa adscrita i dependent del Departament de Medi Ambient, Direcció General del Patrimoni Natural, o Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Direcció General del Medi Natural, ja que entrariem dins del marc de la Llei d'espais naturals. També podrien tenir relació amb el Servei Geològic de la Generalitat de Catalunya.

Els fòssils, com a integrants del patrimoni paleontològic, són regulats en l'aspecte paisatgístic per la Llei d'espais naturals i també són regulats com a béns culturals per la Llei 9/93, del 30 de setembre, del Patrimoni cultural català. Aquesta darrera Llei defineix el patrimoni paleontològic clarament com a patrimoni cultural català —article 1.2. Dins de la mateixa categoria de protecció que preveu aquesta Llei —bé cultural d'interès nacional—, es preveu que la figura de zona paleontològica, que es defineix com a «lloc on hi ha vestigis de paleontologia, vestigis fossilitzats que constitueixen una unitat coherent i amb entitat pròpia, encara que cadascuna individualment no tingui valors rellevants»..., i, per tant, és prou àmplia com per incloure-hi els jaciments fòssils més significatius de Catalunya. La mateixa Llei de 30 de setembre, del Patrimoni cultural català, inclou també com a patrimoni cultural les col·leccions de minerals i fòssils.

En aquests moments, la Direcció General del Patrimoni Cultural està treballant en l'elaboració d'un decret que reguli el patrimoni paleontològic que estigui protegit per la Direcció del BCIN, zona paleontològica, o no estigui considerat patrimoni arqueològic per la Llei del 1993. El que cal regular no és l'activitat dels grups col·leccionistes, sinó la recerca, extracció, excavació, sondejos, mostreigs, recollida, recuperació de nivells i elements paleontològics, així com el lloc i les condicions de dipòsit dels materials legalment extrets ja sigui per professionals o aficionats. Ara com ara, la normativa que s'aplica en matèria de patrimoni paleontològic i fòssils de Catalunya és la Llei 9/93 que l'adscriu al patrimoni cultural català i a la seva extracció i excavació, i l'excavació s'equipara al patrimoni arqueològic i és la Direcció General del Patrimoni Cultural, a través del

Servei d'arqueologia, qui en té cura i autoritza les excavacions corresponents i realitza les inspeccions preceptives.

Entre els membres de la Comissió Assessora d'Arqueologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural hi ha un paleontòleg. El Departament de Cultura ha incoat expedient de declaració de bé cultural d'interès nacional, zona paleontològica, al jaciment paleontològic dels Casots, Subirats, al Penedès. Té la intenció d'integrar-lo en el programa que s'ha endegat de parcs arqueològics. En cas d'intervencions il·legals en paleontologia s'ha procedit a incoar expedients sancionadors i ha actuat la brigada de patrimoni de la Policia Autònoma, Mossos d'Esquadra.

A Expominer, fira de minerals i fòssils que se celebra anualment al recinte de la Fira de Barcelona des de fa tres anys, el Servei d'arqueologia col·labora amb l'organització en el compliment del reglament d'Expominer i la legislació del patrimoni cultural català. Creiem que el patrimoni paleontològic és susceptible de ser regulat segons els aspectes del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Medi Ambient, encara que, bàsicament i atenent el seu aspecte cultural, s'integra i regula per la Llei del patrimoni cultural català. Una part d'aquest patrimoni s'equipara al patrimoni d'arqueologia i es regula pel Decret 231 del 1991, de 28 d'octubre, sobre les intervencions arqueològiques; i l'altra part queda com a patrimoni paleontològic i s'ha de regular per un decret complementari a l'anterior.

Aquests són els motius per votar desfavorablement a la seva Proposició no de llei.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Busquets.

Doncs, procedim ara a la votació de la Proposició no de llei sobre la regulació de l'extracció de minerals i fòssils a Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un projecte de tractament integral del tram final del riu Francolí

El següent punt de l'ordre del dia és debat i votació de la Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un projecte de tractament integral del tram final del riu Francolí, que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Les raons clares de presentar aquesta Proposició no de llei per part del Grup d'Esquerra Republicana és una sensació pública, no només dels ciutadans de Tarragona, ni de la comarca del Tarragonès, ni del Camp de Tarragona, sinó també una sensació generalitzada a tot Catalunya; imatges que van comprendre del desbordament en el seu moment del riu Francolí van donar la sensa-

ció de la indefensió d'una part d'aquests ciutadans i, concretament, d'algunes barriades de Tarragona.

Quan vàrem presentar aquesta Proposició no de llei no s'havia arribat a cap tipus d'acord entre les administracions afectades en aquest cas, que són l'Administració de l'Estat espanyol, en aquest cas el MOPTMA, Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, i en aquest cas el Departament de Política Territorial com a representant, en aquest cas, sectorial del Govern català. Donat que dilluns dia 20 es va arribar a aquest acord —i nosaltres no sabem exactament les condicions i volem veure detingudament les condicions d'aquest acord—, evidentment avui el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya retirarà aquesta Proposició no de llei en benefici de poder veure quina és la situació de l'acord a què s'ha arribat entre els dos ministeris.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigercós. Atès que el senyor Puigercós ens ha fet una petita explicació a l'entorn de la retirada d'aquesta Proposició no de llei, es que algun grup vol intervenir? No?

Proposició no de llei sobre la declaració de reserva natural parcial del turó del Marquès i del meandre del riu Llobregat, al terme municipal de Castellbell i el Vilar (Bages) i la inclusió d'aquesta en el parc natural de la muntanya de Montserrat

Si no, doncs, passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la declaració de reserva natural parcial del turó del Marquès i del meandre del riu Llobregat, al terme municipal de Castellbell i el Vilar, i la inclusió d'aquesta en el parc natural de la muntanya de Montserrat, que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Puigercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyora presidenta. A Castellbell i el Vilar, poble de la comarca del Bages, es troba un espai conegut amb el nom del turó del Marquès, que gaudeix d'una població vegetal i animal ben conservada i singular. A les zones de solell de l'esmentat turó existeix una comunitat de pi blanc molt ben conservada; a les zones obagues d'aquesta àrea es barregen diverses espècies d'arbust i d'arbres caducifolis com el roure martinenc, el roure de fulla petita, el server, l'arç blanc, la noguerola, el boix i el corner. Cal destacar que la vessant obaga de la dreta de la riera de Marganell i dins del bosc de caducifòlics abans esmentat s'ha trobat una població important de freixe de flor; aquesta espècie d'arbre no s'ha descobert fins ara a Catalunya i se'l creia confinat a la serres del País Valencià. La delimitació del turó del Marquès ve donada per la carretera comarcal 1411, pel límit de l'entorn de protecció del parc natural de la muntanya de Montserrat al sud i per l'afluent de la riera de Marganell al nord.

D'altra banda, el riu Llobregat al seu pas per Catellbell i el Vilar forma un meandre que és utilitzat per diverses aus aquàtiques per descansar en els seus trajectes migratoris, i existeix també la presència de diverses aus rapinyaires i algunes altres aus protegides, algunes de les quals tenen una població sedentària hivernant força important com és el cas del bernat pescaire. El meandre de riu Llobregat delimita al nord amb el pont de l'autopista de Terrassa a Manresa sobre el riu Llobregat, seguint per la mateixa autopista fins a incorporar la riera de Rellinars i fins a la riereta; continua en direcció sud limitant amb la carretera B-122 fins al pont que travessa el Llobregat pujant altra vegada cap al nord de la carretera comarcal 1411 fins arribar al punt de sortida.

Els dos espais poden estar connectats pel corredor format per la riera de Marganell; atesos els valors ecològics de la zona, al municipi de Castellbell i el Vilar, coneguda amb el nom de turó del Marquès i meandre del riu Llobregat, i l'existència d'una població de freixe de flor, única a Catalunya, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana entén que fóra important declarar reserva natural parcial l'espai conegut amb aquest nom i el meandre del riu Llobregat en el terme municipal de Castellbell i el Vilar, i la possibilitat d'incloure aquesta àrea protegida dins del parc natural de la muntanya de Montserrat.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigercós. Ha estat presentada una esmena a aquesta Proposició no de llei per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Grau.

El Sr. IGLESIAS: Gràcies, senyora presidenta...

La Sra. PRESIDENTA: Perdó, perdó, el diputat senyor Iglesias.

El Sr. IGLESIAS: Molt bé. El Grup de Convergència i Unió ha presentat una esmena de modificació que, en l'argumentació i exposició de motius del Grup d'Esquerra Republicana, seria coincident, però hi ha un matís quant a la proposta en un tema de parc natural i inclusió en el parc de Montserrat i en el tema de la inclusió en el PEIN. El matís és aquesta diferència, perquè és respectar les converses i els acords que hi ha hagut amb el mateix Ajuntament de Castellbell i el Vilar, concretament un acord del Ple del març del 94, un estudi d'un col·lectiu ecologista comarcal del Bages, l'Alzina, que hi ha per fer la proposta d'ordenar tot aquest sector i que també hi ha participat el Consell Comarcal del Bages i la mateixa Direcció General del Patrimoni Natural, que la prova de l'interès de la zona és que ha fet una subvenció de 7 milions i mig de pessetes per a una actuació en la protecció de les aus aquàtiques. En aquest sentit el matís de modificació és que la gestió del parc natural és diferent que la del PEIN i la desconexió entre dos parcs, que serien el de Sant Llorenç de Munt i de Montserrat, que són parcs naturals; la proposta aniria per al tema PEIN i esperem que el Grup d'Esquerra accepti aquesta esmena de modificació que estaria en la línia de respecte a la iniciativa local i també de la mateixa Direcció General del Patrimoni Natural.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Iglesias. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies. El Grup d'Iniciativa per Catalunya també està preocupat i té la sensibilitat en relació amb el que caldria fer per salvaguardar avui, doncs, les condicions d'aquest paratge. Prova d'això és que ja el mes de juny de l'any passat va fer tota una sèrie de preguntes parlamentàries, que en el seu moment van ser contestades, i que a través d'aquestes contestes es va posar de manifest un fet: i és que l'activitat extractiva havia sobrepassat, s'havien fet treballs fora de l'àrea de garantia, que hi ha hagut sancions per part de la Direcció General d'Urbanisme. És a dir, en definitiva, hi ha actes administratius de la mateixa Generalitat de Catalunya que posen en evidència que aquesta activitat extractiva ha infringit en reiterades ocasions i en reiterats aspectes la normativa, la legislació vigent.

Per tant, està fora de discussió el fet que els nivells o els termes amb què s'havia donat l'autorització no es respectaven, si és que aquesta es va donar —perquè en alguna ocasió hi han hagut activitats abans de les autoritzacions corresponents—, i, per tant, la necessitat d'arribar a algun acord per poder donar un cert nivell o un nivell més gran possible de protecció a aquest paratge. És per això que nosaltres estem interessats a votar favorablement la Proposició no de llei que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya.

De tota manera, senyora presidenta, tota vegada que hi ha aquesta esmena presentada, jo aprofito per posicionar-m'hi en el sentit que nosaltres també la votarem favorablement. No és el mateix, nosaltres creiem que seria millor —vull dir— en els termes que s'ha plantejat originàriament en la Proposició no de llei, però és un pas endavant i, per tant, això ja és una raó per a votar-hi.

Ara, la segona, aquest diputat també la vota molt entusiasmat perquè és un precedent. Aquest diputat ha tingut ocasió, junt amb altres senyores i senyors diputats d'aquesta Comissió, de perdre en reiteradíssimes ocasions, moltíssimes, moltes proposicions no de llei que demanen exactament el que ara ens proposa l'esmena de Convergència i Unió; és a dir, que s'insti des d'aquí el Parlament el Govern de la Generalitat per a la possible inclusió d'un espai en el PEIN; i així podríem parlar de Gallecs i podríem parlar de tants i tants altres casos que han passat per aquesta Comissió.

Per tant, una de dues: o és un canvi d'actitud per part del Grup que dóna suport al Govern —cosa que nosaltres celebràrem, abonàrem com és de suposar— o en tot cas, si és una cosa que no han tingut present, no deixa de convertir-se en un precedent que la resta de grups amb aquesta llarga trajectòria i entrenament de perdre votacions en temes d'aquests, si més no, podem invocar abans de perdre la propera votació d'un tema semblant.

Per tant, per les dues raons esmentades, òbviament, el Grup d'Iniciativa per Catalunya hi donarà el seu suport.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, molt ràpidament. Per anunciar que votarem favorablement, tant si s'accepta com si no s'accepta l'esmena.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. El senyor Puigcercós vol pronunciar-se respecte a si accepta o no l'esmena?

El Sr. PUIGCERCÓS: Dir de forma breu que acceptem l'esmena.

Gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Per tant, doncs, sotmetríem a votació aquesta proposició no de llei amb el text de l'esmena, perquè el senyor Puigcercós retira la part dispositiva de la Proposició no de llei que ha presentat, en benefici de l'esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei sobre la declaració de reserva natural parcial del turó del Marquès ha estat aprovada per unanimitat de tots els membres presents.

Proposició no de llei sobre la inclusió en el Pla d'espais d'interès natural (PEIN) dels espais d'interès geològic de Catalunya

I passem al següent punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la inclusió en el pla d'espais d'interès natural dels espais d'interès geològic de Catalunya, que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I per a la seva defensa té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyora presidenta. La complexitat de la història geològica de Catalunya ha fet que es trobin representades roques i processos naturals molt diversos. Aquesta diversitat, molt poc corrent en espais relativament petits, té una rellevància científica molt elevada, que es veu reforçada per la qualitat d'alguns afloraments, d'importància fins i tot mundial.

Per les raons suara esmentades, el potencial didàctic de molts d'aquests objectes geològics és de primera magnitud. Per tant, cal considerar alguns d'aquests espais com a patrimoni cultural a protegir i divulgar. En aquest sentit hi ha molts països de tot el món i comunitats autònomes de l'Estat espanyol que ja han regulat la protecció efectiva d'espais d'interès geològic. Malgrat això, el deteriorament d'alguns indrets d'importància geològica es manifesta. El problema més important és l'activitat antròpica: molts espais interessants, en no estar protegits per cap legislació, queden o poden quedar destruïts per la construcció d'infraestructures, mines o edificacions, entre altres activitats.

Alguns d'aquests espais estan inclosos en el Pla d'espais d'interès nacional —PEIN—; tanmateix, hi són preferents per

raó de la seva flora o fauna; els aspectes geològics han d'estar contemplats com a criteris solament complementaris a l'hora de definir una àrea a protegir. Això fa que, malgrat que alguns espais d'interès geològic estiguin dins l'àrea de protecció, no s'hagi pensat a salvaguardar els aspectes intrínsecament geològics; més encara, independentment dels pocs espais d'interès geològic que de manera indirecta estan inclosos, n'existeixen molts d'altres que han quedat al marge.

Per aquest motiu, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta una Proposició no de llei que tingui en compte, sobretot, la protecció dels espais d'interès geològic, els espais a protegir per raó de la seva mineralogia o jaciments minerals, els espais d'interès geològic a protegir en funció de la seva estratigrafia, de la seva morfologia o la seva petrologia.

Entenem que amb la presentació i amb el vot a favor per part de la majoria també d'aquesta Proposició no de llei acomplirem una de les situacions que en aquest cas els espais d'interès geològic han tingut d'indefensió davant de l'actuació de l'home, és a dir la inserció, en aquest cas, antròpica en aquests entorns.

Per tant, presentem aquesta Proposició no de llei amb l'esperança que hi hagi la comprensió que els espais d'interès natural no protegeixen suficientment el que és l'entorn geològic.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcerdós. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Gràcies, senyora presidenta. Aquesta és l'altra Proposició no de llei que aquest diputat va demanar l'opinió científica de l'Institut de Paleontologia Miquel Crusafont, tal com he comentat en la Proposició número 3.

En termes generals hi estem d'acord, possiblement, i em sembla que la relació d'espais és més indicativa..., és a dir no té la pretensió de tenir un caràcter exhaustiu, sinó indicatiu per poder comprendre i entendre bé la intenció d'aquesta Proposició no de llei, que em sembla que és del que es tracta, tota vegada que possiblement en relació amb els jaciments paleontològics seria necessari afegir-ne alguns de notoris, com pot ser el de Can Llobateres, entremig de Santa Perpètua - Sabadell - Barberà del Vallès, que em penso que és àmpliament conegut per la seva riquesa, o una altre que si no recordo malament està situat a Piera. Per tant, n'hi han alguns d'altres que possiblement, ja des d'un punt de vista de poder prendre mesures, seria necessari adequar i acabar de revisar aquesta relació que es fa en la Proposició no de llei.

Nosaltres, no obstant, entenem que és més la idea, no aquesta relació concreta, sinó que serveix per expressar amb més exactitud què és el que es pretén, i a aquesta intenció que es planteja de donar aquests nivells de protecció –hi insisteixo– nosaltres hi votarem favorablement, més quan coneixem també –hi insisteixo– l'opinió científica i per tant l'oportunitat que es prenguin aquestes mesures.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, per anunciar també que votarem favorablement, per la mateixa línia que ha exposat el senyor Farrés, és a dir, que potser el llistat no és exhaustiu i que s'hauria d'ampliar. Per l'esperit de protegir el patrimoni paleontològic i mineralògic de Catalunya ens sembla lloable i, per tant, hi votarem favorablement.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Busquets.

El Sr. BUSQUETS: Gràcies, senyora presidenta. El Grup de Convergència i Unió entenem que cal rebutjar la Proposició no de llei pels motius següents:

El PEIN va ser aprovat l'any 92, conté un programa de desenvolupament que ja preveu l'estudi de la possibilitat d'incorporació de nous espais que havien estat proposats durant el procés d'informació pública institucional del Pla. Aquest programa de desenvolupament del PEIN s'ha de revisar cada quatre anys. És en aquest moment quan caldrà programar l'estudi de la incorporació de nous espais.

Segon: com ja reconeix l'exposició de motius, molts dels espais que es proposa incloure en el PEIN formen part del Pla, alguns d'ells fins i tot tenen la categoria de parc natural o similar –zona volcànica de la Garrotxa, delta de l'Ebre, Collserola...

Tercer: altrament, quan es tracta d'afloraments o jaciments de poca extensió –cas molt freqüent–, si el seu interès objectiu és justificar la protecció, existeixen altres instruments més apropiats que el PEIN per a aquesta finalitat concreta. Aquests instruments ja han estat descrits en l'Informe sobre Proposició de llei 22636, elaborat pel Parlament. Cal destacar com a opcions alternatives la declaració d'elements de la gea, pedres o fòssils estrictament protegits –article 9 de la Llei 12 del 1985–, o bé cultural d'interès nacional, zona paleontològica –article setè de la Llei 9 del 1993.

Gràcies, senyora presidenta i senyors diputats.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Busquets.

Procedim a la votació d'aquesta Proposició no de llei sobre la inclusió en el PEIN dels espais d'interès geològic de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Proposició no de llei sobre els criteris de disseny, construcció i impacte ambiental del projecte de reconstrucció del pont d'accés a Maspujols (Baix Camp)

El següent punt de l'ordre del dia és debat i votació de la Proposició no de llei sobre els criteris de disseny, construc-

ció i impacte ambiental del projecte de reconstrucció del pont d'accés a Maspujols, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyora presidenta. El passat 10 d'octubre uns aiguats inesperats i generalitzats van provocar grans danys arreu del país, tant a propietats privades com a propietats i infraestructures públiques. Una de les comarques més afectades en les seves infraestructures va ser la del Baix Camp, i dintre d'aquesta comarca en destaca la població de Maspujols, on van quedar afectades diverses estructures municipals i també alguna, com de la qual parlarem, responsabilitat de la Generalitat. Precisament, en aquest municipi ens trobem amb un cas peculiar que contraduï l'eslògan encunyat per la mateixa Generalitat i que feia allò de «la feina ben feta no té fronteres», i aquest és el pont d'accés a la vila de Maspujols per la carretera Tarragona 704, que salva la riera de Maspujols.

El dia 10 d'octubre aquest pont era nou de trinca, ja que encara no feia un mes que es trobava obert al trànsit rodut. Aquesta era la situació després que la Generalitat hagués iniciat una àmplia i costosa obra de reconstrucció d'aquesta infraestructura, perquè l'obra en l'estat anterior ja no suportava el pes dels camions carregats de grava o d'àrids que hi circulaven després de molt anys de servei. I quina va ser la sorpresa dels usuaris d'aquesta carretera que uneix Maspujols, l'Aleixar i Vilaplana amb Prades, quan van poder veure amb els seus ulls que el matí dia 10 d'octubre una part del quitrà s'enfonsava i una altra part quedava penjant, després que la rierada s'hagués emportat les defenses laterals del pont. Per sort, no passava ningú quan van ocórrer aquests fets –per sort, perquè hauria caigut directament al mar d'aigua que baixava riera avall.

Una ràpida actuació ciutadana i del consistori va servir per tallar l'accés del pont, que va quedar completament inutilitzat. Per aquest motiu, els veïns de Maspujols, l'Aleixar i Vilaplana van haver de desviar-se, altre cop, tant per accedir com per sortir del poble, cap a les Borges del Camp, amb els consegüents problemes per a tots els afectats que això representa.

No és de rebut que una obra nova de trinca acabada de fer no aguantí el primer aiguat, per més que evidentment va tenir una gran magnitud. En canvi, l'obra anterior va aguantar els aiguats de quaranta anys, i durant aquest temps n'hi va haver de la mateixa magnitud. Per aquest motiu, vam presentar summament la petició que la Generalitat reconsiderés els criteris de disseny, construcció i impacte ambiental del projecte de reconstrucció del pont de Maspujols, per tal que l'Administració catalana preveïés en l'obra –que a hores d'ara ja està refeta– els efectes dels nous aiguats de tanta o més magnitud, tant a efectes materials de l'estructura del pont i per evitar que sense tanta sort es puguin causar danys personals irreparables. Ni pel cost econòmic que paguem tots per refer una obra tot just acabada ni pel valor incalculable d'una vida no ens podem permetre un altre fet com aquest.

Per aquesta raó, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya demana el vot a favor de tots els grups d'aquesta Comissió per a la desfeta d'aquest pont.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés... Ai, perdó, la senyora Dolors Montserrat, pel Grup Popular.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Per anunciar el vot favorable a la Proposició no de llei d'Esquerra Republicana.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Senyora presidenta, aquest és un cas diferent; no parlem de l'obra feta, sinó de l'obra desfeta.

Llavors, a aquest diputat amb motiu dels aiguats li va agafar una certa..., una reflexió pseudofilosòfica, sí, en comprovar que els aiguats no s'havien emportat cap pont romà; ens en queden molts o pocs, però d'aquests no en va baixar cap. En canvi, tots els que van baixar eren fets relativament recents, sigui una certa venjança de la natura enfront de l'hegemonia de la tècnica i potser la necessitat, més enllà dels traçats exclusivament de despatx, la necessitat de portar-nos a unes altres conclusions, que les obres públiques també s'han d'adaptar molt millor, no solament en els medis on estan, en els paisatges, sinó també a les condicions geològiques. I podríem posar, i de ben segur que tots en coneixen, molts altres exemples d'obres d'enginyeria en què la geologia ha estat molt més contumaç que no la tècnica.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres, a veure, si el pont s'ha refet i torna a estar establerta la circulació és difícil poder donar-hi suport. Ara, sí que donem suport al fet primer, en el moment que va passar que es presentés aquesta Proposició no de llei, i per una altra banda, la reflexió aquesta de la necessitat que les lletres s'imposin o recuperin terreny davant de les ciències, en l'antiga divisió escolàstica.

De totes maneres, desitjaríem que no en caigués cap, però ens sembla altament significatiu el primer comentari que hem fet.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: El Grup Socialista s'abstindrà, perquè –com s'ha dit– en aquests moments el pont ja està refet i, per tant, aquesta Proposició no de llei sembla una mica extemporània, tot i que el motiu que ha impulsat el Grup d'Esquerra Republicana a presentar la Proposició no de llei és lloable. És a dir, es va enfonsar un pont per manca d'un bon projecte, segurament, o d'un projecte inadequat a les condicions de creixement del riu. Tots sabem que els enginyers han de planificar i fan l'amplada de l'ull dels ponts en funció de les màximes riuades o que calculen la riuada de cinc-cents anys, i diuen: «En cinc-cents anys aquest pont, en teoria, no cauria», però a vegades passa que la primera

setmana de funcionament d'una obra pública és l'any que hi ha la riuada aquella dels cinc-cents anys. Va passar, per exemple, a la construcció de l'autopista, que va caure el pont del riu Tordera, la primera setmana del funcionament de l'autopista Girona-Barcelona. Per tant, aquestes coses passen a vegades, però respon que potser en comptes de dissenyar ponts per a cinc-cents anys s'han de dissenyar per a mil anys. Com deia el senyor Farrés, els ponts romans no cauen.

Bé, per tant, la voluntat del Grup d'Esquerra Republicana era interessant, però, com que ja s'ha refet, en aquests moments ens sembla que no cal votar favorablement.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Gilabert.

El Sr. GILABERT: Gràcies, senyora presidenta. Quant a la primera proposició no de llei presentada per Esquerra Republicana sobre els estudis tècnics a aplicar en els nous projectes d'infraestructures dintre de les zones declarades catastròfiques, ens hem d'oposar a aquesta Proposició no de llei, ja que la Junta d'Aigües de Catalunya acaba de publicar un llibre en el qual es fan les recomanacions perquè els tècnics puguin calcular els efectes de les riuades. No cal, doncs, per a nosaltres un nou estudi sobre el tema.

La Sra. PRESIDENTA: Senyor Gilabert, només una petita apreciació.

El Sr. GILABERT: Sí?

La Sra. PRESIDENTA: Aquesta Proposició no de llei que estem debatent és la número 7, no la número 8, la de l'accés a Maspujols; i possiblement, pel que vostè acaba de manifestar, s'hagi confós amb la següent, que és relativa a obres d'infraestructura. Només voldria recordar-li-ho. Vostè té dret a manifestar el que cregui convenient, però més que re perquè no hi hagi una confusió.

El Sr. GILABERT: Li ho agraeixo, senyora presidenta.

Bé, quant a l'altra Proposició no de llei —i aquesta confusió ha estat deguda que ambdues tenen molta relació amb el cas de les destrosses produïdes pels aiguats a la zona, concretament a la comarca del Baix Camp—, quant a aquesta Proposició no de llei i pel que fa referència al pont de Maspujols, ja s'ha dit que està reconstruït, però tan sols a efectes que en quedi deguda constància cal assenyalar el següent: quant a les previsions de màximes avingudes possibles, s'ha de tenir en compte que, no disposant de dades històriques fiables, es va adoptar una solució que millorava hidràulicament la capacitat de secció anterior del pont. Cal tenir present que en el nou projecte que s'ha fet s'ha constatat que el nivell de l'aigua a la riuada del 10 d'octubre passat va quedar a un metre i mig per sota del nivell de les bigues actuals, confirmant la idoneïtat de la solució adoptada. Respecte a l'estructura geològica del terreny, es va considerar una resistència del terreny de fonamentació de 2 quilograms per centímetre quadrat, valor que va ser assolit en fer les cimentacions de la pila i els estreps. En relació amb l'impacte ambiental de les obres del pont, considerant que es tracta d'una reconstrucció d'un pont existent, no es crea ni s'ha creat cap

impacte ambiental addicional, per la qual cosa no és necessària la seva redacció. Cal tenir present que la riuada del passat dia 10 d'octubre va provocar un assentament diferencial de l'estrep dret sense afectar en el més mínim la resta de l'estructura.

A fi de garantir la seguretat del pont, les obres d'execució de consolidació de l'estrep s'han fet mitjançant el procediment tècnic adequat ancorant-ho a l'estrat rocós amb micropilots armats. I cal assenyalar també que l'assentament va ésser provocat com a conseqüència de l'entrada d'aigua per la part del darrere de l'estrep, es va produir un buidatge i va quedar descalçat el fonament. A fi d'evitar que aquest problema torni a produir-se, s'ha reconstruït el mur d'escullera del marge dret amb elements d'unes dimensions majors, a fi d'impedir cap moviment en cas de futures avingudes. Aquest pont s'ha reconstruït amb les característiques tècniques que poc entenc però que, d'acord amb les dades del Govern, així crec que s'ha fet i, per tant, com ja tampoc té major objecte, agraint la bondat d'aquesta Proposició no de llei, evidentment, la rebutjarem.

Gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Gràcies, senyor Gilabert.

Procedim, doncs, a la votació d'aquesta Proposició no de llei sobre els criteris de disseny i construcció del pont d'accés a Maspujols.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 12 en contra i 3 abstencions —i 3 abstencions.

Proposició no de llei sobre el estudis tècnics que s'apliquen en els projectes i en l'execució i en l'execució de totes les obres d'infraestructura

Passem ara al punt número 8 de l'ordre del dia, que és: debat i votació de la Proposició no de llei sobre els estudis tècnics que s'apliquen en els projectes i en l'execució de totes les obres d'infraestructura, que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i per a la seva defensa té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyora presidenta. Després dels danys incalculables causats pels focs d'un estiu sec com mai, l'any 94 encara ens va portar més desastres originats per la natura. El 10 d'octubre passat uns aiguats generals arreu del país van provocar un col·lapse a bona part de Catalunya, el resultat va ser extraordinàriament catastròfic, tant en pèrdues materials com en vides humanes. En data del 14 d'octubre, el Consell Executiu de la Generalitat valorava, sobre la base de les avaluacions prèvies efectuades per diversos departaments, en 15.000 milions de pessetes les pèrdues ocasionades pel temporal, i declarava cent trenta-nou pobles damnificats del total de divuit comarques d'arreu del Principat. Per a aquests pobles va demanar al Govern central la declaració de zona catastròfica; pel que fa a les pèrdues

econòmiques, el departament més afectat es preveia el de Política Territorial i Obres Públiques amb uns 7.000 milions de pessetes, dels quals uns 5.500 milions de pessetes es corresponien a carreteres i altres 1.500 a obres hidràuliques i proveïment d'aigua, així com els danys causats en obres de canalització dels rius i rieres.

Aquestes xifres, aproximades, perquè només havien passat quatre dies de l'aiguat, demostren que el nostre país no està preparat per superar situacions com aquesta, ja que, a més del que significa per a la hisenda pública haver d'afrontar aquest volum econòmic, hi hem d'afegir el problema ciutadà que representen poblacions aïllades, comunicacions tallades i un llarg etcètera de situacions personals afectades per aquestes desgràcies. La quantitat de danys valorada econòmicament és elevadíssima i Catalunya no es pot permetre el luxe d'haver d'afrontar factures com aquesta cíclicament, perquè situacions com les provocades pels aiguats no són desconegudes i cíclicament es repeteixen. Pel que fa als danys personals, són incalculables, ja que cap vida no té preu.

Per aquests motius vam presentar la Proposició de llei que ara es posa a votació i en la qual s'insta el Govern de la Generalitat que refaci tots els criteris i estudis tècnics que s'apliquen en els projectes de l'execució de totes les obres d'infraestructures previstes que afecten els municipis directament afectats per l'aiguat. El que potser hem de lamentar és la lentitud amb què s'ha traslladat aquí la nostra Proposició no de llei, ja que, quatre mesos després d'aquells fets, els criteris de reconstrucció i, fins i tot, la construcció, la reconstrucció, ja s'han dut a terme. Esperem que s'hagin previst els efectes de catàstrofes iguals o pitjors en la seva reconstrucció, tant pel que fa als efectes materials com per a les persones. Creiem, sincerament, que el millor que poden fer és aprendre de la tradició quan ens diu que el millor és curar-se en salut.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Puigercós. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. És cert el que acaba de dir l'il·lustre diputat que moltes d'aquestes obres pràcticament estan acabades, però fins i tot d'altres que encara s'estan acabant, com succeeix a la meua comarca de l'Alt Penedès. En definitiva, el Grup Popular compartim plenament l'exposició de motius que acaba de fer l'il·lustre diputat, i veiem bé, encara a hores d'ara, tot i que moltes d'aquestes obres estan fetes, aquesta previsió que ell acaba de dir que si no serveix per a ara, pot servir per a un futur. Per tant, nosaltres li donarem el vot favorable en aquesta Proposició no de llei.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Gràcies, senyora presidenta. A veure, potser em sembla una mica massa contundent una expressió

com «el nostre país no està preparat», però –però– jo crec que els fets que han passat han demostrat que efectivament hi havien moltes coses que no estaven a l'alçada. I em fa la impressió que seria molt més convenient que més sovint féssim una certa anàlisi autocrítica de com estan i com es fan les coses, els projectes, per poder aprendre també, a través del vellíssim mecanisme de la prova i l'error, quines coses s'han de modificar. Anar pel món dient que és que hi han hagut uns imponderables més enllà del que era raonable preveure a nosaltres no ens satisfà; al contrari, jo crec que és una reacció del Govern, si és que es vota en contra, que d'alguna manera m'ha fet recordar aquella frase, em sembla que és d'una cançó del Raimon, quan es lamentava o quan deia que «en el meu país la pluja no sap ploure». Donar la culpa o al foc a la pluja no és la manera més lògica per poder realment avançar, millorar i evitar la repetició d'això. Per tant, nosaltres estem per una revisió amb profunditat d'aquests criteris tècnics, des d'una perspectiva autocrítica que ens permeti realment millorar i modificar aquells criteris que siguin necessaris per evitar aquestes situacions com la que hem viscut aquest darrer any.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, també votarem favorablement aquesta Proposició no de llei, però també algunes consideracions al voltant del problema que es planteja. Una primera, que potser no estem preparats per a les catàstrofes, però cap país del món hi està preparat, diguem. Quan hi ha un sisme al Japó, per molt preparats que estiguin, tenen unes conseqüències destructores importants. L'últim cas que va passar, l'autopista preparada per aguantar els sismes, doncs, es va plegar en la seva totalitat; cal, però, anar-nos acostant a una millor preparació i, per tant, la proposta del Grup d'Esquerra Republicana és molt positiva, en el sentit que intentem evitar en el futur els problemes que hem tingut ara amb aquests problemes d'inundacions, d'incendis, etcètera, i fem una política preventiva.

Ara, en el tema de les inundacions, a nosaltres ens sembla que hi ha una mesura preventiva que és imprescindible, i és que tots plegats, totes les administracions i també els ciutadans prenguem consciència que hi ha una cosa sagrada, que és el domini públic hidràulic. És a dir, hem d'acabar amb la pràctica de construir en el domini públic hidràulic, on, en el llinar del domini públic hidràulic, tots sabem el que s'ha fet en aquest país: s'ha construït sobre les rambles, s'han tapat rius, s'han tapat canalitzacions, i quan l'aigua creix torna a buscar el seu curs natural i, per tant, s'emporta per davant tot el que troba. Cal, per tant, una política molt estricta, i aquesta és una funció de la Junta d'Aigües, de la Direcció General d'Obres Hidràuliques, de les funcions que abans exercia la Comissaria d'Aigües, de control total sobre les construccions –ho repeteixo– en el domini públic hidràulic. I sigui un ciutadà privat, sigui un ajuntament, sigui el Govern de la Generalitat, sigui el Govern de l'Estat, que

vulgui actuar sobre aquest curs, s'ha d'evitar, perquè al final repeteixo que l'aigua vol tornar al seu camí normal.

Una altra qüestió que també volia plantejar és que arran d'aquestes darreres inundacions, jo penso que s'ha aconseguit una bona coordinació entre les administracions de l'Estat i la Generalitat, per tal de fer front econòmicament a les reparacions dels danys causats en els municipis i amb una bona dotació pressupostària per a aquestes actuacions d'urgència que s'han de produir en els municipis. I jo crec que a vegades, doncs, hem d'aprendre dels errors, hem de millorar les actuacions i també, a vegades, dels mals en podem treure algun benefici. Tots coneixem que arran de les inundacions que es van produir al Pirineu fa uns anys s'ha aconseguit millorar substancialment les infraestructures de la zona pirinenca amb una bona dotació pressupostària, i jo crec que arran d'aquestes inundacions hi haurà zones de Catalunya que, finalment, també podran fer inversions en correccions hidràuliques, en infraestructures municipals que no s'haurien fet per falta de dotació pressupostària, i que és una bona ocasió per aprofitar els diners que poden venir de les administracions de l'Estat i de la Generalitat per fer front a aquest tema.

Per tant, hi votarem favorablement, perquè aquestes noves inversions que s'estan fent..., per exemple, jo recordo ara un municipi de les comarques gironines, a l'Estartit, hi ha una muntanya que s'està enfonsant, s'ha d'evitar que s'enfonsi, hi ha dotació pressupostària per fer-ho; bé, que es faci i que s'eviti que aquesta muntanya acabi de desplaçar-se com s'està desplaçant i que es faci amb els criteris que la Proposició no de llei d'Esquerra Republicana planteja: que es tingui cura que mai més aquella muntanya pugui tornar-se a moure.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Gilabert.

El Sr. GILABERT: Gràcies, senyora presidenta. Evidentment, quan plou mai plou a gust de tothom, i és comprovable en el tema dels aiguats i quan la pluja és abundant les destrosses que pot causar. País més curós en matèria d'estudis tècnics com és Holanda..., i hem vist no fa pas gaire les imatges a la televisió dels efectes produïts per aquests aiguats.

Aquí, la Proposició no de llei que es sotmet a votació per part d'Esquerra Republicana es refereix a uns estudis tècnics a aplicar per tenir en compte en els nous projectes i estudis en obres d'infraestructura de les zones afectades o declarades com a zona catastròfica. Doncs bé, per al Govern de la Generalitat, al qual el nostre grup dóna suport, la Junta d'Aigües de Catalunya acaba de publicar un llibre en el qual es fan les recomanacions perquè els tècnics puguin calcular els efectes de les riuades. Creiem que en aquest llibre, publicat per la Junta d'Aigües, hi ha els estudis tècnics pertinents per a evitar en la mesura del possible aquests efectes nocius de l'excés d'aquests aiguats i d'aquestes riuades, conseqüència dels aiguats i, per tant, donat que aquests estudis ja hi

són, mitjançant la publicació d'aquest llibre, hem de votar en contra d'aquesta Proposició no de llei.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Gilabert.

Procedim, doncs, a la votació d'aquesta Proposició no de llei sobre els estudis tècnics que s'apliquen als projectes i en l'execució de les obres d'infraestructura.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Proposicions no de llei sobre la instal·lació de lavabos a les estacions de Renfe de Barcelona i sobre la regulació de l'ús del topònim Anoia en les estacions de Renfe

Procedim ara al punt número 9 de l'ordre del dia, que és: debat i votació de la Proposició no de llei sobre la instal·lació de lavabos a les estacions de Renfe de Barcelona, que presenta el Grup Parlamentari Popular. Per a la seva defensa, té la paraula la diputada senyora Montserrat, que, no ho sé, en té tres que potser ella decidirà si creu oportú o no agrupar-ne alguna. Moltes gràcies, senyora Montserrat, té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta. Agruparia el punt 9 i el punt 10, donat que fa referència tot a la Renfe, i després deixariem el tema de l'autopista, no?

Bé, com vostès deuen haver llegit a l'exposició de motius, el Grup Popular ja fa més d'un any que ens varem preocupar per aquesta qüestió a l'estació de rodalia que hi ha a la plaça de Catalunya amb el passeig de Gràcia. Com vostès molt bé saben, hi ha un trànsit molt important, doncs, de passatgers, usuaris que van a les rodalies, com pugui ser, doncs, la zona de Sant Vicenç de Calders, Vilafranca, tots els estrangers o, fins i tot, les persones que agafen el tren per anar a l'aeroport, direcció Manresa, Terrassa - Manresa, direcció Blanes... Per tant, és una estació que vostès deuen haver comprovat que hi passa un alt nombre de..., milers i milers de persones diàriament. I, és clar, vull dir, el que no pot ser és que en aquesta estació, doncs, no hi hagin uns lavabos perquè els usuaris, doncs, amb les necessitats que es puguin trobar tant senyors com senyores, homes o dones, doncs, puguin fer ús dels lavabos que hauria de tenir, evidentment, aquesta estació.

En la resposta..., com vostès veuran, en l'exposició de motius jo els afegeixo la resposta que en el seu moment se'ns va donar, doncs, per part de la Conselleria. I ens deia que el criteri utilitzat per les companyies i compartit pel Govern de la Generalitat va ser no posar lavabos públics en una estació amb caràcter urbà com plaça de Catalunya, a la vista dels problemes que provoquen aquestes instal·lacions en llocs com els descrits. És clar, caràcter urbà..., jo l'entenc, però, evidentment, hem d'entendre que l'agafen moltíssima gent que van a la rodalia —com els he dit fa una estona— i

que, com vostès poden comprendre, vull dir, hi ha zones a cinquanta i a seixanta quilòmetres de distància des d'aquesta estació. Insisteixo que és molt necessari; jo no sé vostès, el Grup de la majoria, què faran, si hi donaran suport o no, perquè el que demanem és que facin les gestions necessàries perquè tot d'una es portin a terme aquests lavabos. Si consultes, et diuen que sí que hi són i que estan fets, però que estan tancats; i segons amb qui consultes et diuen que no hi ha lavabos; aquesta és la realitat.

Però els voldria fer esment que aquesta problemàtica, fins i tot en uns programes de Catalunya Ràdio, de gran audiència, com pot ser *La nit dels ignorants* o *A cau d'orella*, doncs, moltes, moltes persones hi truquen i han fet arribar la preocupació, i aquesta preocupació s'afegeix perquè aquestes trens nous, que són fantàstics, molt macos, molt moderns i que s'hi va molt bé, amb música inclosa, amb aire condicionat, calefacció, en fi no ens falta de res..., però, és clar, també hi falten els lavabos.

Es va dir i s'ha dit que si posant un petit compartiment...; n'hi ha algun que és cert —no sé si és el de prova— que hi va un petit compartiment, que han adossat al mig, i, en fi, fa la funció de lavabo; per tant, perfecte. Jo crec que en aquesta estació, si és que hi ha uns problemes molt greus, doncs, fins i tot veiem per dalt en els carrers que hi ha lavabos que, doncs, tirant una moneda s'obre, pots entrar i s'hi pot fer el que s'hi pugui fer. El que no entenc és que en aquest punt, amb una circulació tan important de passatgers, no hi pugui haver, almenys —almenys, si és que no s'hi poden fer per qüestions tècniques—, almenys que hi hagin uns lavabos portàtils que crec que això és molt fàcil. Per aquí va aquesta Proposició no de llei, amb la intenció que, si us plau, facin vostès la gestió que creguin oportuna.

I l'altra, doncs, és una queixa que aquesta diputada va recollir, i que jo, que agafo molt sovint el tren, fins i tot, perquè vegin, no me n'havia adonat; i és que en la retolació que passa, electrònica, va anunciant les estacions, els minuts, el temps, la temperatura exterior, i no m'havia adonat que quan s'anuncia Sant Sadurní d'Anoia —apòstrof—, havia de posar «Sant Sadurní d'Anoia» i la realitat és que posa «Sant Sadurní» i una ena, que vol dir «Noia», com era abans, doncs, el topònim. Fins i tot la senyoreta que amablement ho diu en català i en castellà, quan ho diu en català, doncs, diu el Sant Sadurní de «Noia», com era abans.

Una sèrie de ciutadans preocupats van adreçar una carta als mitjans de comunicació comarcal per tal que això, doncs, es pogués esmenar i crec que a nivell de municipi s'ha fet i s'ha enviat des de Sant Sadurní d'Anoia, per part del nostre alcalde, una carta a Renfe, però crec que valdria la pena perquè, doncs, aquesta carta va sortir de Sant Sadurní d'Anoia a finals d'octubre, encara no s'ha rectificat, i crec que si es pot fer aquesta gestió dels lavabos, tot seguit també podríem fer la gestió de Sant Sadurní d'Anoia.

Esperant el vot favorable, moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyora presidenta. Si em permet, també, doncs em posicionaré en relació amb les dues proposicions no de llei i, així, d'aquesta manera, doncs, votarem... En acabat, procedir a la seva votació separatament, suposo.

A veure, en relació amb la primera, que és aquesta d'instal·lació dels lavabos a les estacions de Renfe. Home, a primera vista, pot semblar que és una cosa secundària, que és una cosa sense importància, fins i tot pot, d'alguna manera, semblar que sigui quasi una facècia. Però, la veritat és —i en tot cas és en la meua condició d'alcalde—..., sí que els puc dir que aquest és un problema pràctic, si volen, molt d'estar per casa, però —bé, d'estar per casa, precisament, no—, molt de la vida quotidiana, però que hi ha molts ciutadans i ciutadanes, vull dir, fins i tot —hi insisteixo— en la meua condició d'alcalde, que et vénen a plantejar o et fan arribar queixes i suggeriments respecte a aquestes qüestions. I és veritat que moltes vegades des de l'Administració es té molta cura dels grans projectes, de les coses que d'alguna manera estructuren països o ciutats —i que és, òbviament, vull dir, una de les finalitats—, però aquesta casuística de la vida quotidiana no és per menystenir, tota vegada, vull dir, que d'alguna manera afecta molta gent.

Així podríem —hi insisteixo— dir que no és un tema senzill perquè algunes d'aquestes instal·lacions algunes vegades ens hem trobat amb problemes molt diferents, relacionats amb l'ordre públic, relacionats amb el tràfic de drogues, és a dir, com a lloc que d'alguna manera s'utilitza, doncs, per injectar-se. És a dir, que sota l'aparença d'una certa possible interpretació de trivialitat amaga una problemàtica més complexa del que sembla.

Per una altra banda, en una ocasió —i òbviament no va ser el motiu de la visita—, parlant amb la presidenta de Renfe comentava que el fet que els trens tinguin o no tinguin lavabos depèn dels recorreguts: per tant, si són de rodalia, no; si són de més llarg recorregut, sí. De totes maneres, estaven parlant de possibles adaptacions a línies de rodalia de combois que avui presten ja servei no estrictament de rodalia. Per tant, efectivament, aquí hi ha una problemàtica difusa que veig que en la Proposició no de llei no fa referència únicament i exclusivament a Renfe, sinó a la possibilitat de l'Ajuntament de Barcelona. I és evident que cabria la possibilitat fàcil d'instal·lar un artilugi d'aquests portàtils o —a veure— d'aquests prefabricats, més que portàtils, que hi han. I els ho dic amb tota franquesa; i amb la mateixa franquesa potser —i amb tota la cordialitat— em sembla excessiu, vull dir, una resolució del Parlament de Catalunya... Ara, sí que el fet de cridar l'atenció sobre aquesta problemàtica no em sembla forassenyat. Per tant —hi insisteixo i, a més a més, com que podem fer-hi tots els comentaris que vulguem però d'alguna manera hauríem d'intentar resoldre aquests aspectes—, doncs, el nostre Grup ho votarà favorablement.

En relació amb el topònim Anoia i Noia, nosaltres òbviament votarem favorablement que es modifiqui o que s'insti que es parli correctament. De totes maneres aprofito per comentar que aquesta mateixa setmana jo vaig rebre un docu-

ment relacionat amb activitats exteriors de la Generalitat amb una quantitat de faltes d'ortografia que jo mateix vaig prendre la iniciativa que se n'enviés una còpia, vull dir, al director general de Normalització Lingüística, perquè en tingués coneixement. Vull dir que potser a vegades amb la millor voluntat del món passen coses d'aquestes. Per tant, òbviament... No, i ho dic no en pla ni de ficar el dit a l'ull a ningú, sinó, simplement, com que estem encara en un procés de normalització, poden produir-se situacions d'aquestes que, més enllà d'una actitud de culpabilització o no, del que es tracta és de prendre les mesures per anar-ho corregint. I, per tant, òbviament, nosaltres també hi donarem el nostre suport.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Senzillament per donar el nostre vot a favor de les dues proposicions no de llei.

La Sra. PRESIDENTA: Gràcies, senyor Puigcercós. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, el Grup Socialista també votarà favorablement les dues proposicions no de llei. Evidentment, la primera –tal com s'ha expressat aquí– és un tema que sembla menor, però que és un tema de cada dia i que és un problema important que cal resoldre; per tant, em sembla molt important aquesta Proposició no de llei.

Ara, respecte a la segona, diem, votarem favorablement per deferència parlamentària a la diputada senyora Montserrat, que moltes vegades també té la mateixa actitud respecte a proposicions no de llei del Grup Socialista. Ara, veritablement, em sembla que és un tema que segurament té altres vies de tractament i de solució que no pas que ens n'haguem d'ocupar en el Parlament, diguem. Que un locutor de Renfe digui «Noia» i no digui «Anoia», em sembla que més val la gestió directa amb la Renfe per part de la diputada i de l'alcalde i de qui sigui pertinent que no pas que sigui aquest Parlament que hagi de dir, doncs, que «Fulanito de Tal» no diu el nom correcte, perquè em sembla que és un tema important, però que potser té vies molt més ràpides, més útils de solució que no pas una proposició no de llei al Parlament.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Em sembla que aquesta Mesa interpreta que els dos punts que ha defensat la diputada senyora Montserrat seran debats o seran..., hi intervindran dos diputats del Grup de la majoria. Per tant, per al primer punt té la paraula el diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I GIRÓ: Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc, voldria manifestar en nom del Grup de Convergència i Unió les següents consideracions: aquesta Proposició no de llei que vostè, senyora diputada, ha formulat en representació del seu Grup està plena d'imprecisions: l'empresa Renfe-Catalunya no existeix; l'estació plaça de Catalunya - passeig de Gràcia, tampoc. Suposo que vostè es refereix a l'empresa

Renfe i a les estacions de plaça de Catalunya i també l'estació de passeig de Gràcia.

També vull precisar que ni el Govern de la Generalitat ni l'Ajuntament de Barcelona tenen cap responsabilitat en les instal·lacions de les estacions de Renfe ni en l'equipament dels seus trens. Resulta que el fet que en les dues estacions no hi hagin lavabos és senzillament, segons m'han comentat, que no es va tenir en compte en el moment d'ampliació i millora d'aquestes al trànsit de passatgers –realment és veritat, són 29.000 a la plaça de Catalunya. A més, es diu que a les estacions soterrades hi ha un problema tècnic: la falta de pendent, les canals per arribar a la claveguera principal, perquè es produeixi el desguàs de les matèries fecals fa que en les dites estacions de Renfe sigui molt difícil i costós el manteniment d'uns possibles lavabos. De fet, els trens de rodalia no tots tenen lavabos: de les 150 unitats que estan circulant –també m'han comentat–, 75 ho fan amb aquests lavabos. Això és preocupant, i, segons la Renfe, en el període de dos anys tots els trens estaran provistos d'aquest servei. Tot i reconeixent que aquest plantejament del seu Grup Parlamentari Popular s'ha de tenir en compte, nosaltres no podem votar-hi a favor perquè no cau dins de les nostres competències. Realment ho sentim, i jo personalment també ho sento.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Vila. Per posicionar-se respecte a la segona Proposició no de llei relativa al topònim Anoia, té la paraula el diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I FIGUERAS: Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, la col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i Renfe ha donat lloc a avenços importants en la normalització lingüística de les relacions entre l'empresa prestadora dels serveis ferroviaris i els usuaris del servei. Tanmateix, és molt difícil que aquesta feina de normalització estigui acabada de forma completa i per això informacions com ara les aportades per la diputada són útils per a l'assoliment dels objectius de normalització. Un exemple d'aquesta col·laboració són els topònims que Renfe utilitza en l'edició de les seves guies.

El criteri proposat per la Generalitat de Catalunya i acceptat per Renfe per tal d'informar els usuaris del nom de les estacions és el de fer servir el topònim oficial del municipi on estan ubicades. De vegades l'ús d'abreviatures, obligat per la manca d'espai per escriure el nom complet, pot portar a incorreccions o a aplicacions indegudes dels criteris. Aquest seria el cas de «Sant Sadurní de N» per «Sant Sadurní d'Anoia». No veiem cap inconvenient que es posi aquest cas en coneixement de Renfe per tal que sigui modificat. Tanmateix, cal ressaltar que no hi ha unes regles establertes per abreviar topònims i aquesta mancança provoca en moltes ocasions equivocacions, indefinicions, com ara la que ara es palesa. Molts topònims de Catalunya són molt llargs i el nombre de caràcters disponibles a moltes aplicacions de la vida quotidiana és limitat.

Quant a la pronunciació, és més difícil l'objectivitat en la pronunciació del topònim, però també demanarem, es pot

demanar a Renfe que les gravacions d'informació del nom de les estacions siguin fetes per professionals que coneguin l'ortografia correcta dels noms de les estacions.

Per tot el que he dit, votarem que sí a aquesta Proposició no de llei.

Gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Gràcies. (*La Sra. Montserrat demana per parlar.*) Sí, senyora Montserrat, per què demana la paraula?

La Sra. MONTSERRAT: Senyora presidenta, si vostè m'ho permet, voldria fer una petita rèplica a l'il·lustre diputat senyor Vila, perquè la veritat sigui dita és que amb el to que ell ha utilitzat sobre el tema de l'empresa Renfe...

La Sra. PRESIDENTA: Senyora Montserrat. Una rèplica, si de cas, no; té un minut per fer un aclariment respecte al que pugui haver dit el senyor Vila.

La Sra. MONTSERRAT: L'empresa Renfe és una empresa pública i en la seva cartellera que utilitza posen «Renfe-Catalunya». Si és una empresa és una empresa, potser sí que em vaig descuidar de posar «empresa pública Renfe», però en definitiva, senyor Vila, vostè m'ho ha de reconèixer. No em digui que he anat amb divagacions.

I en el tema de l'estació és «Plaça Catalunya», perquè jo aquest tren l'agafo pràcticament cada dia, com altres diputats d'aquesta casa que també agafen el tren, i quan agafo el bitllet o quan tinc aquell paperet blau haig de posar «Plaça Catalunya». I ho dic clarament en el contingut, ara bé, poso «Plaça Catalunya» perquè vostès entenguin que hi ha els dos baixadors que donen al passeig de Gràcia; ja no he pogut ser..., ho he fet amb la bona voluntat de ser al màxim d'explícita perquè s'entengués l'estació a què feia referència.

La Sra. PRESIDENTA: S'ha entès, senyora Montserrat.

Procedim a la votació, en primer lloc, de la Proposició no de llei sobre les instal·lacions de lavabos a les estacions de Renfe de Barcelona.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Procedim ara a la votació de la Proposició no de llei sobre la regulació de l'ús del topònim Anoia en les estacions de Renfe.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei s'ha aprovat per unanimitat.

Proposició no de llei sobre la substitució d'un rètol situat a la sortida de l'autopista A-2, de Molins de Rei

I passem ara al punt de l'ordre del dia número 11, que és debat i votació de la Proposició no de llei sobre la substitu-

ció d'un rètol situat a la sortida de l'autopista A-2, de Molins de Rei, que presenta el Grup Parlamentari Popular. I per a la seva defensa, té la paraula la diputada senyora Montserrat. (*Pausa.*)

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyora presidenta; molt breument. Quan a l'autopista que surt de Barcelona en direcció Lleida i Tarragona tots hem vist que posa «Administración del Estado», quan tot just s'acaba l'*Administración del Estado* i comença pràcticament l'autopista d'ACESA, o sigui pràcticament és la confluència d'on acaba una i on comença l'altra, hi ha dos rètols blancs: un anuncia «direcció Sabadell» i l'altre anuncia que pel giravolt, com si sortissis a Molins de Rei, pots accedir cap a «Lérida».

Aquest cartell, que és de color blanc, està guixat amb pintura negra i hi han afegit amb pintura la doble «l», per tal de posar-hi «Lleida» i han esborrat la lletra «r», però la qüestió és que està tot brut. Baixant ara cap a Barcelona m'he parat un moment perquè he pensat: «Calla, que potser no t'hi has fixat aquests dies i des del 25 de novembre, que és quan la vaig presentar, fins avui, potser ha servit perquè això s'hagi rectificat i puc retirar aquesta Proposició no de llei.» No, no, està igual, està guixat i està malmès el cartell.

Tenint en compte que ben aviat es canviarà tot un seguit, com hem sentit aquests dies, de cartells que anuncien les autopistes i les entrades i les sortides, i ho hem escoltat pels mitjans de comunicació, i crec que això és molt bo i és positiu, doncs crec que aquesta Proposició no de llei no decau i que val la pena que el Parlament de Catalunya, que continuament estem parlant de qüestions amb ACESA, mentre l'altre dia esperàvem en una reunió el senyor Roma, el senyor conseller, sortia el senyor Basáñez..., crec que és bo fer-li un toc i que puguin rectificar aquest rètol i posar-lo amb el nom correcte de «Lleida.»

I amb aquest esperit i en aquest sentit hem presentat aquesta Proposició no de llei.

Moltes gràcies.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Gràcies, per anunciar el vot favorable, lògicament, a la normalització.

La Sra. PRESIDENTA: Gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: També per dir el nostre vot favorable.

La Sra. PRESIDENTA: Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: No, per votar favorablement.

La Sra. PRESIDENTA: Moltes gràcies, senyor Nadal. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I FIGUERAS: Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, en el punt quilomètric 2,5, que suposem que és al que fa referència vostè, de l'autopista d'ACESA, evidentment, hi ha aquesta anomalia.

També hem pogut observar que en els cartells que anuncien les sortides a la ronda litoral hi figura el nom de «cinturón litoral» i a efectes de no crear confusió als usuaris no habituals s'hauria de canviar pel de «ronda litoral», que és la denominació reconeguda per tothom de les rondes de Barcelona. En els mateixos cartells de sortida hi figura també la paraula «salida» i per raons d'homogeneïtat caldria canviar-la per la seva traducció de «sortida», tal com figura en la gran majoria de sortides d'autopistes de Catalunya. Això són una sèrie d'anomalies idiomàtiques que hem pogut observar.

També sabem que per part del senyor Jaume Amat, delegat del Govern de la Generalitat a Autopistes ACESA, ja s'han fet les gestions pertinents perquè siguin corregits tant el rètol objecte de la Proposició no de llei com els altres a què jo mateix he fet referència. Per tant, votarem negativament aquesta Proposició no de llei, perquè ja creiem que s'han fet aquestes gestions, per tant, per innecessària.

Gràcies, senyora presidenta.

La Sra. PRESIDENTA: Gràcies, senyor Esteve.

Procedim, doncs, ara a la votació d'aquesta... *(Pausa.)*

Senyor Puigcercós, per què demana la paraula? *(Pausa.)* No, és que em pensava que demanava la paraula. *(Remor de veus.)*

Procedim a la votació de la Proposició no de llei sobre la substitució d'un rètol situat a la sortida de l'autopista A-2 de Molins de Rei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de llei ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

(El debat del punt onzè de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a dos quarts de dotze del matí i deu minuts.)

Parlament de Catalunya
LLIBRE DEL CINQUANTENARI

CONTINGUT

A cura d'Ismael E. Pitarch

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

Publicacions del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1984.

432 pàgines.

ISBN 84-500-9786-X

Preu: 6.250 PTA

Llibre editat en commemoració del cinquantè aniversari de la restauració de la institució parlamentària a Catalunya. Cada capítol conté una extensa part documental (intervencions parlamentàries, lleis aprovades, etc.).

Més de 200 fotografies d'esdeveniments històrics i de l'interior del Palau del Parlament en aquella època. Per primera vegada, la foto i la biografia de cadascun dels 83 Diputats del Parlament elegit el 1932.

El llibre acaba amb la transcripció de diversos parlaments pronunciats en la sessió extraordinària que el Ple tingué el dia 14 de desembre de 1982 per commemorar aquest cinquentenari.

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

CAPÍTOL I

LES ELECCIONS PER A CONSTITUIR EL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El període provisional de la Generalitat.
2. Les eleccions del 20 de novembre de 1932.
3. El sistema electoral.

CAPÍTOL II

ELS DIPUTATS

1. L'Estatut dels Diputats del Parlament.
2. Vuitanta-tres Diputats.

CAPÍTOL III

LA CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. La Junta preparatòria.
2. La constitució provisional i la constitució definitiva del Parlament.
3. La durada i la dissolució del Parlament.

CAPÍTOL IV

ELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

1. La Presidència i la Mesa del Parlament.
2. La Diputació Permanent.
3. Les Comissions.

CAPÍTOL V

EL FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT

1. El Reglament Interior del Parlament.
2. Les sessions i els períodes de sessions.
3. Els quòrums i els sistemes de decisió.
4. Les fraccions o Grups parlamentaris.

CAPÍTOL VI

LA FUNCIÓ LEGISLATIVA

1. Les competències legislatives del Parlament de Catalunya.
2. El procediment legislatiu en el Parlament de Catalunya.
3. L'obra legislativa.
4. Algunes de les lleis més importants del Parlament de Catalunya: l'Estatut Interior de Catalunya, la Llei Municipal de Catalunya, la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

CAPÍTOL VII

CREACIÓ, MANTENIMENT I CONTROL DEL GOVERN

1. El president de la Generalitat.
2. La delegació de les funcions executives i el Conseller Primer.
3. El Consell Executiu.
4. La responsabilitat política del President de la Generalitat i del Consell Executiu.

5. La Presidència de Francesc Macià i els governs monocolors de l'Esquerra.

6. La Presidència de Lluís Companys i els governs de coalició.

7. L'existència d'una majoria parlamentària i governamental.

CAPÍTOL VIII

LA SUSPENSIO DEL PARLAMENT

1. Els Fets dels Sis d'Octubre.
2. La Llei de la República del 2 de gener de 1935.
3. La represa de l'activitat del Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL IX

EL PARLAMENT DURANT LA GUERRA

1. La voluntat de mantenir un sistema democràtic.
2. Les relacions amb el Govern.

CAPÍTOL X

EL PARLAMENT EN LA MEMÒRIA DELS PROTAGONISTES

1. L'organització de la Justícia i el Tribunal de Cassació de Catalunya. *Josep Andreu i Abelló.*
2. La federació de municipis i la Llei Municipal de Catalunya. *Francesc Arnau i Cortina.*
3. La legislació sobre la cultura. *Xavier Casademunt i Arimany.*
4. La figura del Conseller Primer. *Joan Casanellas i Ibarz.*
5. El Parlament català durant la República. *Antoni Dot i Arxer.*
6. La legislació agrària. *Josep Folch i Folch.*
7. La voluntat d'Antoni Rovira i Virgili i el tacte de Joan Casanovas. *Miquel Guinart i Castellà.*
8. Els Governos de la Catalunya Autònoma. *Carles Pi i Sunyer.*
9. El successor de Francesc Macià. *Joan Saurer i Garcia.*
10. El Parlament i les comarques. *Francesc Viadiu i Vendrell.*
11. La legislació civil. *Gonçal Ivars i Maseguer.*

CAPÍTOL XI

COMMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DE LA INSTAURACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sessió extraordinària del Ple del Parlament del dia 14 de desembre de 1982. *Intervencions del M. H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament; del M. H. Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat; de l'I. Sr. Anton Cañellas, en nom del G. p. de Centristes; de l'I. Sr. Victor Torres, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana; de l'I. Sr. Rafael Ribó, en nom del G. p. del PSUC; de l'H. Sr. Joan Reventós, en nom del G. Socialista i de l'I. Sr. Josep M. Ainaud, en nom del G. p. de Convergència i Unió. Lectura de la proposta de declaració del Parlament, amb motiu d'aquesta commemoració, a càrrec de l'I. Sr. Josep Andreu i Abelló.*

TAULA D'ABREVIATURES

BIBLIOGRAFIA

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució espanyola

Barcelona, 1988. 2.ª edició. ISBN 84-500-9376-7

Preu: 150 PTA. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució espanyola. Estatut d'autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1992. 5.ª edició. ISBN 84-393-2176-7

Preu: 1.050 PTA. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura, n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona, 1994. 3.ª edició

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 24 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Barcelona, 1993. 3.ª edició. ISBN 84-393-2650-5

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

El Parlament de Catalunya

Barcelona, 1993. 6.ª edició

Preu: 100 PTA. 21 x 11 cm, 64 pàg.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu, il·lustrat amb 22 fotografies a tot color.

El Parlament de Catalunya

per Jaume Sobrequés, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1993. 3.ª edició

Edició rústica, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 7.700 PTA.

ISBN 84-393-2487-1

Edició en tela, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 10.500 PTA.

ISBN 84-393-2488-X

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual Palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions. Amb 122 fotografies a tot color i tota pàgina, i 50 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

La interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2428-6

Preu: 2.650 PTA. 30 x 21 cm, 520 pàg.

Estudi comparatiu dones/homes, amb taules i gràfics comparatius, realitzat per Maria Jesús Izquierdo, amb la col·laboració d'Alexis Borràs, Susanna Lloret i Diego Marcos (Universitat Autònoma de Barcelona), per encàrrec de la Comissió d'Estudi sobre la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona, del Parlament de Catalunya.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1981. ISBN 84-500-4156-2

Preu: 3.000 PTA. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1984. ISBN 84-500-9786-X

Preu: 6.250 PTA. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona, 1986. ISBN 84-505-4739-3 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN 84-505-4741-5

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries de les diputades i els diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona, 1988. ISBN 84-505-8049-8 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-8050-1

Vol. 2. ISBN 84-505-8051-X

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1988-1992

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2387-5 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-393-2388-3

Vol. 2. ISBN 84-393-2389-1

Vol. 3. ISBN 84-393-2390-5

Vol. 4. ISBN 84-393-2391-3

Preu: 11.300 PTA (4 volums). 31 x 22 cm, 3.044 pàg. (4 vol.)

Obra que resumeix, en quatre volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1988-1992.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7798

Preu: número solt: 225 PTA; subscripció anual: 7.500 PTA. 30 x 21 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7976 (general)

ISSN 0213-7984 (sèrie P)

ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Preu: número solt: 120 PTA; subscripció anual: 6.000 PTA. 30 x 21 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIÓ

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

**DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ i ☐ m

BUTLLETÍ OFICIAL

i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (preus amb IVA inclòs)

Dip. Leg. B-3468-82. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Imprès a Multitext, SL, Barcelona.

